

## CU DRAG, DIN MARAMUREȘ!

*Dr. Teodor ARDELEAN,  
directorul Bibliotecii Județene „Petre Dulfu” Baia Mare,  
redactor-șef al revistei „Familia română”*

Viața noastră se compune din clepsidre mari și mici, care ne măsoară nu doar trecerea ci și urmele rămase după ce Timpul își consumă, atât puterile lui Cronos, cât, mai ales, câștigurile lui Kayros. Iar, ajunși la vârste sapiențiale, privirea înapoi și cea către sine decelează elemente ale Sinelui, care vizează, prin săvârșiri repetate, chiar Desăvârșirea. Astfel că, la proba Timpului istoric, putem accede doar atunci când durata noastră, însoțită de lucrurile durabile făcute, poate intersecta traiectoriile majore ale Neamului.

Așa am fost crescut să sper și să văd, iar, când a venit vremea slobozeniei dintre noi și frații de peste Prut, am schimbat total paradigma EU-ului și mi-am orientat vectorii de mișcare personală și instituțională pe astfel de trasee noi.

---

**Sub semnul lui HOMO AEDIFICANS, împreună cu Lidia și echipa ei deosebită, am săvârșit cele mai frumoase construcții instituționale – Biblioteca „Transilvania” și Biblioteca „Maramureș”, am așezat cele mai speciale relații bilaterale pe toate câmpurile de viață culturală și ne-am strigat la apelul istoriei doleanțele cele sfinte.**

---

Sunt treizeci de ani de când am descălecat la Chișinău cu o suită de prieteni entuziaști și, biruind toate piedicile sovietice de la frontiere, am așezat în centrul Chișinăului primul semn de frățietate – o troiță amintind de Eminescu, chiar de ziua lui. Credeam și atunci și cred și acum că acesta e numele în jurul căruia trebuie să zidim și să rezidim edificiul cel nou al Sufletului Românesc.

Și tot de atunci am așezat în ramă relațiile cu marii români basarabeni care au pus în operă majuscular țeluri istorice referitoare la Limbă și Suflet. Printre ei mi-a fost hărăzit să-i am aproape în „lucrare” pe: Nicolae Dabija și Mihai Cimpoi, Ion Ungureanu și Ion Hadârcă, Mircea Druc și Grigore Vieru, Tudor Zbârnea și Vasile Șoimaru, Dumitru Matcovschi și Iulian Filip, Vlad Pohilă și Ianoș Țurcanu etc. Iar pentru că la vremea aceea – 15 ianuarie 1991 – eu eram (ca și astăzi, de altfel!) directorul Bibliotecii Județene Maramureș, apropierea de colegii din Biblioteca HASDEU, situată chiar vizavi de Statuia lui Ștefan cel Mare, cea mereu onorată

cu flori proaspete, a fost firească încă de la început, devenind pe parcurs determinantă și proeminentă.

În final de august '91, s-a așezat pe harta Limbii Române Biblioteca „Transilvania” și Ziua Limbii Române, iar de aici istoria prinde consistență și cadență, referențiali majori fiind mai ales bibliotecarii Chișinăului, în frunte cu Lidia Kulikovski, sărbătorită acum la o aniversare superbă.

A fost momentul GAUDEAMUS, ce a precedat tot ce a urmat, sub semnul lui VIVAT, CRESCAT, FLOREAT.

Iar acum, greutatea clipei mă obligă, privind retrospectiv, să o așez pe Doamna LIDIA în toate ramele sentimentale care oglindesc o istorie a creșterilor culturale pe relația româno-română cu Basarabia. Cele câteva determinații pe care le folosim uzual când așezăm în Icoană chipuri de contemporani mă obligă să însoțesc ziua de naștere a Lidiei cu întreită plecăciune. Față de directorul unei instituții-pilon pe drumul istoric al unirii culturale, față de bibliotecarul care a dus această profesie cu multă greutate specifică spre tribuna ideilor și bătăliilor emancipativ-culturale și față de omul de suflet, mereu dedicat scopurilor nobile și permanent deschis la bine, adevăr și frumos. Mă bucur că am onorat leatul nostru cu fapte comune pe măsură și că am găsit ceea ce mereu căutam în Basarabia română – referențiali majori pentru marile cauze ce-și joacă rolul istoric Aici!

Sub semnul lui HOMO AEDIFICANS, împreună cu Lidia și echipa ei deosebită, am săvârșit cele mai frumoase construcții instituționale – Biblioteca „Transilvania” și Biblioteca „Maramureș”, am așezat cele mai speciale relații bilaterale pe toate câmpurile de viațuire culturală și ne-am strigat la apelul istoriei doleanțele cele sfinte. Așa se face că timp de treizeci de ani, prin Lidia Kulikovski, noi, maramureșenii, ne-am bucurat de cele mai frumoase momente ce încarcă sufletele la maximități rare.

Se vor aduna în mănunchi aniversar buchete de cuvinte alese. Mi-am dorit să nu lipsească aceste câteva sublinieri și de aceea îi mulțumesc și Mariane Harjevschi pentru „chemare” la sărbătoare! Căci Doamna Lidia a fost și este ambasadorul Maramureșului după un descălcăt major și „cel mai bun mentor profesional” în Universul BIBLIO al teritoriilor românești.

La mulți ani și spre noi împliniri!